

311), z tym że przepisy tego rozporządzenia stosuje się do wypadków z ruchu pojazdów mechanicznych, które wydarzyły się przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 27. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów i innym zainteresowanym ministrom.

§ 28. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r., z wyjątkiem przepisów § 4 ust. 2 pkt 1 i ust. 3, które wejdą w życie w terminie określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 23 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy (Dz. U. Nr 3, poz. 8).

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

90

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 maja 1968 r.

w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących wytwórnie palonej cegły.

Na podstawie art. 11 i 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 3, art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na wniosek podatnika podatki obrotowy i dochodowy od przychodów z wytwórni palonej cegły pobiera się w formie ryczałtu, jeżeli działalność ta wykonywana jest w warunkach określonych w rozporządzeniu.

§ 2. Podatnicy, o których mowa w § 1, opłacają ryczałt, jeżeli:

- 1) posiadają zezwolenie na prowadzenie wytwórni palonej cegły i wykonują świadczenia w ramach posiadanego zezwolenia,
- 2) produkcja prowadzonej przez nich wytwórni palonej cegły nie przekracza 1.200 tys. sztuk cegły rocznie,
- 3) nie wykonują innych świadczeń podlegających podatkowi obrotowemu; zastrzeżenie to dotyczy również małżonka podatnika; nie wyłącza jednak prawa opłacania podatków w formie ryczałtu wykonywanie przez małżonka we własnym imieniu świadczeń podlegających opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym w formie karty podatkowej.

§ 3. Przepisy rozporządzenia stosuje się również w wypadkach, gdy świadczenia objęte ryczałtem wykonywane są przez wspólników, jeżeli zezwolenie, o którym mowa w § 2 pkt 1, obejmuje wszystkich wspólników.

§ 4. Osoby opłacające ryczałt obowiązane są zgodnie z przepisami o postępowaniu podatkowym corocznie zgłosić obowiązek podatkowy i uiścić opłatę związaną z tym zgłoszeniem.

§ 5. 1. Ryczałt obejmuje należność podatkową ze świadczeń objętych ryczałtem. Jeżeli podatnik osiąga dochody z innych źródeł przychodów podlegających tylko podatkowi dochodowemu, dochody te podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na zasadach ogólnych; do dochodu osiąganego z innych źródeł przychodów stosuje się stopę podatkową, odpowiadającą dochodowi osiągniętemu ze wszystkich źródeł przychodów (łącznie z dochodem ze źródeł objętych ryczałtem).

2. Podatnicy opłacający ryczałt wolni są od przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym i zobowiązaniach podatkowych obowiązków w zakresie prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych, miesięcznych deklaracji

o obrocie i dochodzie oraz opłacania zaliczek miesięcznych na podatki obrotowy i dochodowy.

3. Obowiązek wydawania rachunków stwierdzających sprzedaż wyrobów oraz obowiązek przechowywania kopii tych rachunków, jak również posiadania i przechowywania rachunków na zakupione materiały oraz ewidencji tych rachunków — regulują odrębne przepisy.

4. W odniesieniu do podatników, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy opłacali podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych, nie stosuje się zwolnienia, o którym mowa w ust. 2, w okresie poprzedzającym doręczenie orzeczenia ustalającego ryczałt.

§ 6. Gdy świadczenia objęte ryczałtem wykonywane są przez wspólników (§ 3), ustala się jeden łączny wymiar ryczałtu dla wszystkich wspólników (spółki). Przy ustalaniu wysokości tego ryczałtu tę część ryczałtu, która przypada z tytułu podatku dochodowego, ustala się przez zsumowanie kwot podatku dochodowego, uprzednio obliczonych odrębnie dla każdego ze wspólników od jego dochodu osiągniętego ze spółki. Tak ustalony podatek dochodowy, łącznie z podatkiem obrotowym obliczonym od obrotów wspólnie prowadzonego zakładu, stanowi łączną kwotę ryczałtu od wspólników (spółki).

§ 7. 1. Wniosek o opodatkowanie w formie ryczałtu powinien być złożony łącznie ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego. Do wniosku powinna być dołączona „Karta wyposażenia cegielni”, zaopiniowana przez oddział Ogólnopolskiego Zrzeszenia Prywatnych Wytwórców, zawierająca dane dotyczące urządzeń i maszyn zainstalowanych w wytwórni (marka, typ i rok budowy, rodzaj napędu, przepustowość), powierzchnię lub pojemność pieca i suszarni, miesięcy, w jakich będzie wypalana cegła, ilości cegły na 1 cykl wypału, okresów trwania jednego cyklu wypału, ilości cykli wypału przewidywanych w ciągu roku podatkowego oraz przewidywanej maksymalnej liczby zatrudnionych pracowników, a jeżeli działalność jest prowadzona w formie spółki — również liczby wspólników.

2. W razie niezłożenia lub nieuwzględnienia wniosku, o którym mowa w ust. 1, istnieje obowiązek opłacania podatku obrotowego i podatku dochodowego na zasadach ogólnych, a co do obowiązku i sposobu prowadzenia ksiąg stosuje się przepisy o tych księgach.

§ 8. 1. Wnioski o zaliczenie do ryczałtu rozpatruje komisja podatkowa działająca przy udziale kierownika organu finansowego pierwszej instancji oraz przedstawiciela Ogólnopolskiego Zrzeszenia Prywatnych Wytwórców.

2. Komisja podatkowa orzeka o zaliczeniu do ryczałtu oraz o wysokości tego ryczałtu.

3. Przy wydawaniu orzeczeń bierze się pod uwagę wszystkie istotne okoliczności mające znaczenie dla zaliczenia i wysokości ryczałtu bądź odmownego załatwienia wniosku podatnika o zaliczenie do ryczałtu. W szczególności bierze się pod uwagę zdolność produkcyjną wytwórni palonej cegły (urządzenie cegielni, zatrudnienie, ilości cykli wypału i ilość wypalanej cegły) oraz okres wypalania cegły wskazany przez podatnika we wniosku o ryczałt.

§ 9. 1. O sposobie załatwienia wniosku zawiadamia podatnika organ finansowy.

2. W razie zaliczenia do ryczałtu, w zawiadomieniu o wysokości ryczałtu organ finansowy podaje, które miesiące przyjęte zostały przy ustalaniu ryczałtu jako miesiące wypału cegły przez podatnika oraz ilość przyjętych w tym okresie cykli wypału.

§ 10. 1. Od orzeczenia przysługuje podatnikowi prawo wniesienia odwołania w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia zawiadomienia o orzeczeniu.

2. Odwołanie podlega rozpatrzeniu przez komisję podatkową działającą przy udziale kierownika organu finansowego pierwszej instancji oraz przedstawiciela Ogólnopolskiego Zrzeszenia Prywatnych Wytwórców i w obecności podatnika. Jeżeli podatnik nie zgłosi się na wezwanie, odwołanie może być rozpatrzone i w jego nieobecności.

3. Od decyzji wydanej w trybie określonym w ust. 2 przysługuje podatnikowi w terminie dwutygodniowym prawo zrzeczenia się ryczałtu bądź żądania, aby jego odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji. W razie niezrzeczenia się ryczałtu w tym terminie bądź niewniesienia żądania, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji, orzeczenie staje się ostateczne.

4. W razie zrzeczenia się prawa opłacania ryczałtu powstaje obowiązek opłacania podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych. Obowiązek prowadzenia ksiąg powstaje w tym wypadku od pierwszego dnia miesiąca następującego po zrzeczeniu się ryczałtu.

5. W razie zgłoszenia żądania, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji, odwołanie to podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym dla załatwiania odwołań.

§ 11. 1. Ryczałt płatny jest bez wezwania organu finansowego w 12 ratach miesięcznych, do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły. Na wniosek podatnika uzasadniony sezonową działalnością, złożony równocześnie z wnioskiem o ryczałt, organ finansowy zachowując ustaloną wysokość rocznego ryczałtu dostosowuje liczbę rat miesięcznych oraz ich płatność do liczby miesięcy okresu wypalania cegły, wskazanego przez podatnika we wniosku o ryczałt.

2. Do czasu doręczenia orzeczenia ustalającego ryczałt podatnicy, którzy złożyli wniosek o zaliczenie do ryczałtu, obowiązani są wpłacać w terminie przewidzianym w ust. 1 zdanie pierwsze, na poczet ryczałtu, kwoty odpowiadające $\frac{1}{12}$ wysokości ryczałtu za rok ubiegły, a w razie opłacania w ubiegłym roku podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych — kwoty odpowiadające $\frac{1}{12}$ wysokości ustalonych zaliczek na rok ubiegły, a jeśli zaliczki opłacane były na podstawie miesięcznych deklaracji o obrocie i dochodzie — kwoty odpowiadające $\frac{1}{12}$ wysokości zadeklarowanych podatków za ubiegły rok. Podatnicy, którzy rozpoczną wykonywanie świadczeń w ciągu roku podatkowego, obowiązani są wpłacać kwoty odpowiadające zaliczce obliczonej na podstawie obrotów i dochodów za miesiąc ubiegły. Jeżeli wpłacona kwota okaże się mniejsza od kwoty przypadającej do uiszczenia na mocy orzeczenia ustalającego ryczałt na

bieżący rok podatkowy, podatnicy obowiązani są wpłacić różnicę w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia zawiadomienia o orzeczeniu.

3. W razie zgłoszenia w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu podatkowym zaprzestania na stałe wypalania cegły w okresie, który był przyjęty przy ustalaniu ryczałtu, i w związku z tym niedokonania w roku podatkowym takiej ilości cykli wypału, jaka była przyjęta przy ustalaniu wysokości ryczałtu, nie pobiera się ryczałtu przypadającego na nie dokonane cykle wypału. Dla ustalenia kwoty ryczałtu przypadającej na nie dokonane cykle wypału należy kwotę rocznego ryczałtu podzielić przez ilość cykli wypału przyjętych przy ustalaniu wysokości ryczałtu i otrzymany iloraz pomnożyć przez ilość nie dokonanych cykli wypału.

§ 12. Podatnicy opłacający ryczałt obowiązani są zawiadomić organ finansowy w terminie siedmiu dni o zmianach, powstałych w stosunku do stanu faktycznego podanego w złożonym przez siebie wniosku, które:

- 1) uzasadniają powstanie obowiązku podatkowego na zasadach ogólnych,
- 2) nie powodują następstw określonych w pkt 1, lecz mają wpływ na wysokość ryczałtu, mianowicie o zmianach wyposażenia cegielni (np. w maszyny, urządzenia, pojemność pieca itp.), o przekroczeniu maksymalnej liczby zatrudnionych pracowników podanej w karcie wyposażenia cegielni, o rozpoczęciu wypalania cegły w miesiącach, w których według oświadczenia podatnika cegła nie miała być wypalana, o przekroczeniu ilości cykli wypału przyjętej przy ustalaniu wysokości ryczałtu oraz o czasowym unieruchomieniu wytwórni spowodowanym szczególnymi okolicznościami, np. awarią, remontem, dłuższą chorobą, trwającymi nieprzerwanie co najmniej przez okres odpowiadający jednemu cyklowi wypału.

§ 13. 1. Podatnicy opłacający ryczałt zostaną wyłączeni z grupy osób opłacających ryczałt i opłacać będą podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych na podstawie decyzji organu finansowego:

- 1) za część roku podatkowego — w razie zawiadomienia o utracie warunków do opłacania ryczałtu; wyłączenie obejmuje część roku podatkowego, poczynając od miesiąca, w którym powstały okoliczności uzasadniające wyłączenie,
- 2) za cały rok podatkowy — w razie:
 - a) wprowadzenia w błąd organu finansowego przez podanie we wniosku lub w karcie wyposażenia cegielni (§ 7) albo w zawiadomieniu (§ 12) danych niezgodnych ze stanem faktycznym,
 - b) niezawiadomienia organów finansowych o zmianach określonych w § 12, z wyjątkiem zmian polegających na czasowym unieruchomieniu wytwórni.

2. Organ finansowy orzeka o wyłączeniu z ryczałtu na podstawie materiału dowodowego.

3. W razie wyłączenia podatnika z grupy osób opłacających ryczałtowany podatek za część roku podatkowego (ust. 1 pkt 1), za podstawę do ustalenia podatku za okres nie objęty ryczałtem przyjmuje się dochód osiągnięty w tym okresie i stosuje się do niego stopę podatku odpowiadającą dochodowi osiągniętemu w ciągu całego roku.

4. W wypadku określonym w ust. 1 pkt 2 kwoty wpłacone tytułem ryczałtowanego podatku zalicza się na podatki obrotowy i dochodowy za dany rok podatkowy.

5. W razie wyłączenia z grupy osób opłacających ryczałtowany podatek w wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1, jeżeli podatnik zawiadomił organ finansowy o utracie warunków do opłacania ryczałtu, obowiązek założenia właściwych ksiąg powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła utrata warunków.

§ 14. 1. W razie zawiadomienia o zmianach, o których mowa w § 12 pkt 2, zmiana ryczałtu następuje po zakończeniu roku podatkowego w trybie określonym w § 8.

2. Jeżeli w następstwie zmian należałoby obniżyć wysokość ryczałtu, organ finansowy ogranicza tymczasowo pobór miesięcznych rat ryczałtu o odpowiednią kwotę, a jeżeli należałoby podwyższyć wysokość ryczałtu, organ finansowy — w drodze tymczasowej decyzji — podwyższa ryczałt. Sposób obliczenia ryczałtu podany w § 11 ust. 3 stosuje się odpowiednio. Po zakończeniu roku podatkowego organ finansowy wydaje w trybie § 8 decyzję zmieniającą wysokość ryczałtu, biorąc pod uwagę całoroczną działalność podatnika.

§ 15. 1. Od decyzji wyłączającej z grupy osób opłacających podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu podatnik może złożyć odwołanie w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia decyzji; w tym samym terminie podatnikowi przysługuje prawo odwołania od decyzji zmieniających wysokość ryczałtu na podstawie § 14 ust. 2 lub zrzeczenia się ryczałtu.

2. Odwołanie podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym.

§ 16. Termin określony w § 7 ust. 1 w roku podatkowym 1968 upływa trzydziestego dnia po dniu ogłoszenia rozporządzenia.

§ 17. 1. Przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 1966 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób wykonujących niektóre przemysły i usługi bądź trudniących się handlem (Dz. U. z 1967 r. Nr 3, poz. 10) nie mają zastosowania do podatników produkujących wyłącznie paloną cegłę.

2. W wypadkach gdy podatnikom produkującym wyłącznie paloną cegłę został już ustalony ryczałt na 1968 r. na podstawie przepisów rozporządzenia powołanego w ust. 1, ryczałt ten może być zmieniony na wniosek podatnika, zgłoszony w terminie określonym w § 16, i ustalony na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do przychodów osiąganych, poczynając od roku podatkowego 1968.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

91

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 4 maja 1968 r.

w sprawie personelu lotniczego.

Na podstawie art. 41, art. 42 ust. 1 i 2 i art. 63 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Ustala się następujące specjalności członków personelu lotniczego:

1) personel latający:

a) piloci:

- pilot samolotowy turystyczny,
- pilot samolotowy zawodowy II kl.,
- pilot samolotowy zawodowy I kl.,
- pilot samolotowy liniowy,
- pilot szybowcowy,
- pilot balonu wolnego,
- pilot śmigłowcowy turystyczny,
- pilot śmigłowcowy zawodowy,

b) personel latający inny niż piloci:

- skoczek spadochronowy,
- nawigator,
- mechanik pokładowy,
- radiooperator pokładowy,
- radiotelefonista pokładowy,

2) personel naziemny:

- mechanik lotniczy II klasy,
- mechanik lotniczy I klasy,
- kontroler ruchu lotniczego.

2. Ustala się następujące dodatkowe uprawnienia wpisywane do licencji pilota (skoczek spadochronowego):

- 1) uprawnienie do lotów według przyrządów,
- 2) uprawnienie instruktora II klasy i I klasy,

3) uprawnienie pilota (skoczka spadochronowego) doświadczalnego II klasy i I klasy.

§ 2. 1. Dla każdej specjalności personelu lotniczego wymienionej w § 1 ust. 1 ustala się odrębną licencję.

2. Licencje wydaje państwowy organ nadzoru nad personelem lotniczym powołany odrębnymi przepisami.

3. Dokumenty wystawione przez właściwy organ wojskowy, uprawniające żołnierzy do wykonywania czynności lotniczych w lotnictwie wojskowym, uważa się przy wykonywaniu przez nich służbowych czynności lotniczych w lotnictwie cywilnym za równoważne z odpowiednią licencją lub wynikającym z niej uprawnieniem; państwowy organ nadzoru nad personelem lotniczym i właściwy organ wojskowy ustala zakres służbowych czynności lotniczych, które żołnierze posiadający wyżej określone dokumenty wojskowe mogą wykonywać w lotnictwie cywilnym.

4. Pracownicy państwowych zakładów wytwórczych sprzętu lotniczego mogą nie posiadać licencji mechanika lotniczego I klasy dla wykonywania w tych zakładach czynności wynikających z uprawnień, które określa ta licencja.

5. Uprawnienia wynikające z licencji radiotelefonisty pokładowego mogą być wpisane do innej licencji; wpis taki daje takie same uprawnienia jak licencja radiotelefonisty pokładowego.

6. Wzory licencji ustala Minister Komunikacji.

Rozdział 2.

Kwalifikacje kandydatów na członków personelu lotniczego i członków personelu lotniczego.

§ 3. 1. Kandydat na członka personelu lotniczego lub członek personelu lotniczego ubiegający się o uzyskanie innej niż posiada licencji lub wpisywanych do niej uprawnień